

کد کنترل

317

A

317A

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه متمرکز) - سال ۱۴۰۰

دفترچه شماره (۱)

صبح جمعه

۹۹/۱۲/۱۵

«اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.»
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

رشته علوم قرآن و حدیث - (کد ۲۱۲۹)

مدت پاسخ گویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: - زبان عربی - علوم قرآنی - تفسیر - حدیث	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می باشد و با متغلفین برابر مقررات رفتار می شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، به منزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب با شماره داوطلبی با آگاهی کامل، یکسان بودن شماره صندلی خود را با شماره داوطلبی مندرج در بالای کارت ورود به جلسه، بالای پاسخ نامه و دفترچه سؤالات، نوع و کد کنترل درج شده بر روی دفترچه سؤالات و پائین پاسخ نامه ام را تأیید می نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأنسب للجواب عن الترجمة أو التعريب أو المفهوم (۱-۱۰)

۱- عین الصحیح:

- ۱) ﴿كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾: هر چیزی نزد او به مقداری وجود دارد!
 - ۲) ﴿تَوْفَنِي مَسْلَمًا وَ الْحَقَنِي بِالصَّالِحِينَ﴾: مرا با مسلمانان بمیران و به صالحان پیوند ده!
 - ۳) ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾: قطعاً ما قرآنی عربی را نازل کردیم شاید شما تعقل کنید!
 - ۴) ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ، إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾: و نباید کلامشان تو را اندوهگین کند زیرا تمامی عزت از آن خداست!
- ۲- « وَ تَدَقَّقَ فِي مَرَأَى الرَّعِيَةِ عُنُقَهُ لِيَمُوتَ مَوْتَ الْمَجْرِمِينَ مُذَالًا! »:
- ۱) گردن او را در برابر چشمان رعیت می زنی تا همانند مجرمان، خوار و ذلیل بمیرد!
 - ۲) گردن او را در برابر دیدگان رعیت قطع می کنی، تا همانند خدمتکاران مجرم بمیرد!
 - ۳) در دید رعیت گردن تو باریک است، برای اینکه افراد پست همانند مجرمها می میرند!
 - ۴) با گردن دراز آیینهای مردم را خرد می کنی، تا مجرمان به هنگام مرگ با ذلت بمیرند!
- ۳- « تَوَمَّلْ أَنْ أَوْوَبَ لَهَا بَنَهَبٍ وَ لَمْ تَعْلَمْ بِأَنَّ السَّهْمَ صَابِئًا! »:
- ۱) امیدوار است که همراه غنایم نزد او بازگردم و نمی داند که تیر در من کارگر افتاده است!
 - ۲) آرزوی وی اینست که برای او با غارتی بیایم و حال اینکه نمی داند تیر او به هدف خورده است!
 - ۳) به خود امیدواری می دهد که رجعت من همراه غنایم باشد ولی خبر ندارد که تیرها از کار افتاده است!
 - ۴) بازگشت من با دستان پر برای او از جمله احلام وی است در حالی که خبر ندارد تیری مرا هدف قرار داده است!

۴- « خَلْفَ لَنَا عَرَبُ الْجَاهِلِيَّةِ تَرَاتُا كَبِيرًا مِنْ الْأَمْثَالِ وَ هِيَ عِبَارَاتٌ تُضْرَبُ فِي حَوَادِثٍ مُشْبِهَةٍ لِلْحَوَادِثِ الْأَصْلِيَّةِ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا! »:

(۱) مؤلفان عصر جاهلی میراث کبیری از مثلها را برایمان بجا می‌گذارند، و ضرب‌المثلها عبارتهایی هستند که در مناسبتهای مشابه ذکر می‌شوند!

(۲) عرب جاهلی ضرب‌المثلهای بسیاری را بعنوان میراث ادبی بجای نهاده است، این مثلها در حوادث مشابه که حوادث اصلی را بخاطر می‌آورند ذکر می‌شوند!

(۳) نوشته‌های عربی دوره جاهلی میراث عظیمی از ضرب‌المثلها را از خویشان بجای گذاشته‌اند، و این ضرب‌المثلها در حوادث شبیه به حوادث اصلی مربوط به همان مثل بکار می‌روند!

(۴) عربهای دوره جاهلی میراثی بزرگ از مثلها را برای ما باقی گذاشته‌اند، و این مثلها عبارتهایی هستند که در مورد حوادثی مشابه حوادث اصلی که درباره آنها سخن رفته بکار برده شده‌اند!

۵- « وَ الشَّيْبُ يَنْهَضُ بِالشَّبَابِ كَأَنَّهُ لَيْلٌ يَصْبِحُ بِجَانِبِهِ نَهَارًا! ». الأقرب من معنى البيت:

(۱) مرابرف باریده بر پرزاغ نشاید چو بلبل تماشای باغ!

(۲) شادی مکن از زادن و شیون مکن بر مرگ زین گونه بسی آمد و زین گونه بسی رفت!

(۳) فلا جزع إن فرق الدهر بيننا و كل فتى يوما به الدهر فاجع!

(۴) ينال الفتى في عيشه و هو جاهل و يكدي الفتى في دهره و هو عالم!

۶- عین الصحیح:

(۱) إلی أيها المحنك يعود الأمر كله! : به من که صاحب تجربه‌ام همه موضوع مربوط می‌شود!

(۲) القراءة فتباحث من آليات النجاح! : خواندن همزمان با مباحثه از ابزارهای موفقیت است!

(۳) أ تساعدني في النائبات و أظلمك؟ كلا! : آیا در سختیها به من کمک می‌کنی تا به تو ستم کنم؟ هرگز!

(۴) صبرك و تصل إلى أهدافك السامية من أسباب فرحي! : پایداریت تا زمانی که به هدفهایت برسی، از علل خوشحالی من است!

۷- « العوان لا تعلم الخمرة! ». يدل المثل على أن

(۱) الشيخ لا يتعلم من النأ شي!

(۲) المرأة المسنة لا تحتاج إلى لبس الستر!

(۳) الإنسان المحنك لا يحتاج أن يتعلم المبادئ!

(۴) الإنسان الخبير لا يحتاج إلى من يعلمه الشيء الذي يتقنه!

- ۸- « در سال ۸ هجری نقض عهد قریشیان سبب شد لشکر اسلام بطرف مکه حرکت کند و بدون درگیری وارد این شهر شود و مردمانش با پیامبر (ص) بیعت کنند!»:
- ۱) في السنة الثامنة من الهجرة نقضت قريش لمعاهدتها و سبب هذا الأمر تحرك جيش الإسلام باتجاه مكة و دخل هذه المدينة بدون حرب و بايع الأهالي النبي (ص)!
- ۲) في السنة الثامنة من الهجرة أدى نقض قريش لمعاهدتها إلى أن يتحرك جيش المسلمين باتجاه مكة و يدخل هذه المدينة دون معركة و يبايع أهاليها النبي (ص)!
- ۳) عندما نكث أهالي قريش عهدهم في السنة الثامنة الهجرية تحرك جيش المسلمين نحو مكة و دخل البلد دون معركة و أخذ الأهالي يبايعون النبي (ص)!
- ۴) عندما نكثت قريش عهدها سبب الأمر أن يتحرك جيش الإسلام نحو مكة و أن يدخل هذا البلد بلحرب و الأهالي بايعوا النبي (ص)!
- ۹- « در دو قرن دهم و یازدهم بار دیگر توجه و علاقه به شناخت اسلام و تفکرات اسلامی در اروپا زنده شد!»:
- ۱) في قرني العاشر و الحادي عشر تجددت الحياة للمرة الثانية للاهتمام بمعرفة الأفكار الإسلامية في أوروبا!
- ۲) أخذت الحياة تدبّ في أوروبا لثاني مرّة منذ القرنين العاشر و الحادي عشر لمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية!
- ۳) في القرنين العاشر و الحادي عشر دبت الحياة مرّة أخرى في الاهتمام بمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية في أوروبا!
- ۴) أخذت الحياة تتجدد منذ قرني العاشر و الحادي عشر في أوروبا مرّة أخرى للاهتمام بمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية!
- ۱۰- « موفقیت طرح توسعه روستایی و حمایت از معلولین و آموزش بهداشت، همگی بستگی به وجدان کاری هر فردی دارد!»:
- ۱) نجاح منشور التنمية الريفية و دعم المعاقين و التنقيف الصحي كلّها يرتبط بالضمير المهني لكلّ إنسان!
- ۲) إنّ النّجاح لمنشور التوسعة الريفية و حماية المعاقين و تعليم الصّحة كلّها ترتبط بضمير المهني للأفراد!
- ۳) توفيق مشروع تنمية الريف و حماية المعوقين في العمل و التعليم الصحي يرتبط جميعاً بضمير كلّ الأفراد!
- ۴) إنّ التوفيق في مشروع التوسعة للأرياف و حماية المعوقين عن العمل و تنقيف الصّحة ترتبط جميعها بضمير الأفراد!

■ ■ عین المناسب للجواب عن التشكيل (١١-١٣)

١١- عین الخطأ:

- (١) قال نَوْفٌ: و عَقَدَ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ، و لَقِيَ سَعْدِ رَحْمَةَ اللَّهِ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ،
- (٢) و لأبي أيوب الأنصاري في عَشْرَةِ آلَافٍ، و لغيرهم على أعدادٍ أُخْرٍ،
- (٣) و هو يريد الرجعة إلى صَفِينٍ، فَمَا دَارَتِ الْجُمُعَةُ حَتَّى ضَرَبَهُ الْمَلْعُونُ ابْنُ مُلْجَمٍ لَعْنَهُ اللَّهُ،
- (٤) فَتَرَجَعَتِ الْعَسَاكِرُ فَكُنَّا كَأَغْنَامٍ فَقَدْتُ رَاعِيهَا تَخْتَطِفُهَا الذَّنَابُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ!

١٢- عین الخطأ:

- (١) فِي دَاخِلِ هَذِهِ الْمَدِينَةِ كَنِيسَةٌ عَظِيمَةٌ بُنِيَتْ عَلَى إِسْمِ بَطْرَسَ و بولسَ الْحَوَارِيِّينَ،
- (٢) و هُمَا فِي قَبْرَيْنِ. و طُولُ هَذِهِ الْكَنِيسَةِ ثَلَاثُمِائَةَ ذِرَاعٍ و عَرْضُهَا مِائَتَا ذِرَاعٍ،
- (٣) و اِرْتِفَاعُ سَمَكِهَا مِائَةٌ و خَمْسَةٌ عَشَرَ ذِرَاعًا، و أَرْكَانُهَا مِنْ نَحَاسٍ مُفْرَغٍ،
- (٤) و سَمَكُهَا كَذَلِكَ مُغَطَّى بِالنَّحَاسِ الْأَصْفَرِ، و أَسْوَاقُ الْمَدِينَةِ مَفْرُوشَةٌ بِالرُّخَامِ الْأَبْيَضِ و الْأَزْرَقِ!

١٣- عین الخطأ:

- (١) إِنَّ أَصْحَابَ الْمَصَالِحِ و الْمَآرِبِ و الْمُتَطَلِّعِينَ إِلَى السُّلْطَةِ لَا يَجِدُونَ أَيَّ سَبِيلٍ،
- (٢) إِلَى الْوُصُولِ إِلَى هَذِهِ التَّطَلُّعَاتِ إِلَّا عَبْرَ اسْتِلابِ الْوَأَقِعِ،
- (٣) بَعْضِ خُصُوصِيَّاتِهِ و التَّقْمُّصُ بِرَدَاءِ الشَّرْعِيَّةِ، و هَذَا لَا يَكُونُ إِلَّا،
- (٤) مِنْ خِلَالِ اسْتِيعَادِ الشَّرْعِيَّةِ و اتِّبَاعِ سِيَاسَةِ التَّفَرُّقَةِ بَيْنَ صُفُوفِ أبنَاءِ الْأُمَّةِ الْوَاحِدَةِ!

■ ■ عین المناسب للجواب عن الإعراب و التحليل الصرفي (١٤-١٨)

١٤- ﴿ قلنا يا آدم أسكن أنت و زوجك الجنة و كلا منها رغذا حيث شئتما ﴾. عین الخطأ:

- (١) آدم: اسم تفضيل و ممنوع من الصرف؛ زوج: معطوف و مرفوع بالتبعية للمعطوف عليه ضمير أنت « البارز »
- (٢) أسكن: فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره « أنت »؛ و « أنت » البارز مؤكّد لفظي و مرفوع محلاً بالتبعية
- (٣) كلا: فعل أمر و مهموز الفاء و مبني على حذف نون الإعراب؛ رغداً: صفة لمصدر محذوف تقديره « أكلأ رغداً » أو مصدر في موضع الحال تقديره « مستطيبين متهنئين »
- (٤) حيث: ظرف أو مفعول فيه للمكان و متعلقه فعل « كلا »، أو بدل من الجنة و منصوب محلاً بالتبعية؛ شئتما: جملة فعلية و مضاف إليه و مجرور محلاً

- ١٥- « و لا تُضَيِّعَنَّ حَقَّ أَخِيكَ اِتِّكَالًا عَلَى مَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكَ بِأَخٍ مِنْ أَضَعْتَ حَقَّهُ! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- ١) تَضَيِّعَنَّ: فعل مضارع من باب تفعيل و معتلّ العين، مبنيّ على الفتح لوجود نون التوكيد، و فاعله الضمير المستتر فيه وجوبًا
- ٢) أَخٍ: من الأسماء الخمسة و مجرور بالكسرة بحرف الباء، بأخٍ: جار و مجرور و شبه الجملة خبر مقدّم لفعل « ليس » و منصوب محلاً
- ٣) أَضَعْتَ: فعل ماضٍ من باب إفعال و معتلّ و أجوف، فاعله الضمير البارز، و الجملة فعلية و صلة للموصول « من » و عائدها ضمير الهاء في « حَقَّهُ »
- ٤) بَيْنَ (بَيْنَكَ): ظرف غير متصرفٍ أو مفعول فيه للمكان و منصوب و متعلّقه محذوف، و شبه الجملة صلة للموصول « ما » و عائدها الضمير المستتر في المتعلّق المحذوف
- ١٦- « رَبِّهِ فَتِيَّةٌ دَعَوْتُ إِلَى مَا يورث المجدَ دائبًا، فأجابوا! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- ١) رَبِّ: حرف جرّ شبيهه بالزائد، رَبِّهِ: جار و مجرور و متعلّقه محذوف؛ فتية: تمييز و منصوب
- ٢) دَعَوْتُ: فعل ماضٍ للمتكلم وحده، فاعله الضمير البارز، و الجملة فعلية و خبر للمبتدأ ضمير الهاء في « رَبِّهِ »
- ٣) يورث: مضارع من باب إفعال، معتلّ و مثال، فاعله الضمير المستتر فيه جوازًا، و الجملة فعلية و صلة للموصول « ما »
- ٤) أَجَابُوا: ماضٍ من باب إفعال، معتلّ و أجوف و له الإعلال بالقلب، مبني على الضمّ، فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية
- ١٧- « و ما كلٌّ من يُبدي البشاشة كائنًا أَخاك إذا لم تُلْفِه لكَ منجدًا! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- ١) تُلْفِه: فعل مضارع من باب إفعال، و من أفعال القلوب لليقين، فاعله الضمير المستتر فيه وجوبًا، و ضمير الهاء مفعول به أول، و « منجدًا » مفعول به ثانٍ
- ٢) كائنًا: مشتق و اسم فاعل (مصدره: كون) و من النواسخ، اسمه الضمير المستتر فيه تقديره « هو » و خبره « أَخا » و منصوب بالألف
- ٣) ما: حرف شبيهه « ليس » و من النواسخ، اسمه « كلٌّ » و خبره « كائنًا » و « أَخا » خبر « كائنًا » و منصوب بالألف
- ٤) يُبدي: فعل مضارع من باب إفعال، فاعله الضمير المستتر، و « البشاشة » مفعول به أول و « كائنًا » مفعول به ثانٍ له

- ۱۸- « أخلّائي و أحبائي ذروا من حُبّه ما بي مريض العشق لا يبّرئ و لا يشكو إلى الراقي ». عيّن الخطأ:
- (۱) أخلّاء: جمع تكسير (مفردة: خليل، مذكّر)، معرب و ممدود و ممنوع من الصرف، منادى مضاف و منصوب بفتحة مقدّرة
- (۲) ما: موصول عامّ، مفعول به و في محلّ نصب. بي: جار و مجرور و مع متعلّقهما المحذوف، شبه جملة و صلة للموصول « ما »
- (۳) ذروا: فعل أمر للمخاطبين، مجرد ثلاثي، معتل و أجوف (له إعلال القلب)، فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية و جواب للنداء
- (۴) يبّرئ: مضارع، مجرد ثلاثي، و أصله مهموز اللام، فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره « هو » و الجملة فعلية و خبر للمبتدأ « مريض »

■ ■ عيّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۱۹- ۳۰)

- ۱۹- عيّن الخطأ عن دخول نون التوكيد على الأفعال:
- (۱) يا رجال! هل تتهوّن عن خلق و تأنن بملثه!
 (۲) فین بعهدك حیثما عاهدت امرأ!
 (۳) ألا ليت الغافلات يخرجنان عن طريق الغي!
 (۴) و الله لسوف أخدمك برغبة!
 ۲۰- عيّن ما يدل على دفعات وقوع الفعل:
- (۱) جبن المرء جبنة!
 (۲) لعب الطفل لعبة!
 (۳) جهل القارئ جهلة!
 (۴) حسن الصديق حسنة!
 ۲۱- عيّن ما ليس فيه من ملحقات الجمع السالم للمذكّر:
- (۱) ﴿ و ما أذراك ما عليون ﴾
 (۲) ﴿ عن اليمين و عن الشمال عزيز ﴾
 (۳) ﴿ و ما يعقلها إلا العالمون ﴾
 (۴) ﴿ الذين جعلوا القرآن عضين ﴾
 ۲۲- عيّن عائد الصلّة ضميراً بارزاً:
- (۱) هي الدنيا، من رفعتة ارتفع!
 (۲) العاقل هو الذي يتعظ بأمثولات الدهر!
 (۳) أين جاري الذي كان رفيق أيامي!
 (۴) إقرأ البيتين اللذين قد جاءا في هذه الصفحة!
 ۲۳- عيّن الصحيح (في عمل اسم الفاعل):
- (۱) الناسون العيوب فائزون!
 (۲) يا مُمدّاً يدي؛ لا تتركها!
 (۳) الغيوم السوداء ممطرة الأمطار!
 (۴) قائل أنت كلماتٍ لست عاملاً بها!

٢٤- عین « ان » حرفاً عاملاً:

- (١) انما يشغل عن الآمال الدنيوية من يرى الجنة و النار أمامه!
- (٢) ان يكاد ليبعد عن نفسه التخاذل لما تأمل في عواقبه!
- (٣) ان التقوى كمركب ذلول، يوصل أهله إلى الجنة!
- (٤) ان الدنيا إلا دار فناء و الآخرة دار بقاء!

٢٥- عین الصحيح (عن التوكيد):

- (١) غيرت مكان المقاعد كله في صالة الاستقبال!
- (٢) ذهب الحاج أجمع كلهم لزيارة بيت الله الحرام!
- (٣) علقت هاتين اللوحيتين كليهما على جدار غرفتنا!
- (٤) إن معلمتنا نفسها قد زرعت بذور الأمل في قلوبنا!

٢٦- عین الخطأ:

- (١) يوم الجمعة صمت!
- (٢) يوم الجمعة صمت فيه!
- (٣) يوم الجمعة صمته!
- (٤) يوم الجمعة صمت!

٢٧- عین العبارة التي تختلف عن بقية العبارات (في العامل و المعمول):

- (١) سأله و أجبته المعلم!
- (٢) حيوني و حييت الأصدقاء!
- (٣) أحببني و أكرماني أبواهما!
- (٤) أعطيت و بخلوا إخواننا!

٢٨- عین الجواب الذي يكون « عسى » فيه من أفعال المقاربة فقط:

- (١) عسى أن ينجح الطالب في الامتحان!
- (٢) ﴿ عسى أن يبعثك ربك مقاماً محموداً ﴾
- (٣) عسى أن ينجحوا الطلاب في الامتحان!
- (٤) ﴿ عسى أن تكرهوا شيئاً و هو خير لكم ﴾

٢٩- عین ما يجوز فيه تقديم الحال:

- (١) زميلي ناجح ساعياً!
- (٢) هو صديقي مجتهداً!
- (٣) ما أحسن الطالب ساعياً!
- (٤) لا تعثوا في الأرض مفسدين!

٣٠- عین ما يجب نصب المستثنى:

- (١) ما لي إلا آل أحمد شيعة!
- (٢) ﴿ و من يغفر الذنوب إلا الله ﴾
- (٣) تغيرت أخلاق الناس إلا صديقك!
- (٤) ﴿ و لا يلتفت منكم أحد إلا امرأتك ﴾

٣١- عبات زير از كيست؟

« و من هذا يتضح أنه لا يجوز اتباع احد المفسرين في تفسيره سواء أكان ممن حسن مذهبه ام لم يكن »

- (١) زرقاني
- (٢) سيوطي
- (٣) آيت الله خويي
- (٤) محمد امين استرآبادي

- ۳۲- در کدام گزینه سبب اجمال نادرست بیان شده است؟
 (۱) ثلاثة قروء: اشتراك
 (۲) ثانی عطفه: حذف
 (۳) فلا تعضلون: غرابت لفظ
 (۴) طور سینین: قلب منقول
- ۳۳- کدام گزینه در معنای تنزیل و تأویل نادرست است؟
 (۱) مقصود قدما از تنزیل، وحی قرآنی است.
 (۲) مقصود متأخران از تنزیل آیات قرآنی است.
 (۳) تأویل در اصطلاح قدما به معنی «ما يرجع الیه الکلام و ما هو عاقبتة»
 (۴) تأویل در اصطلاح متأخران به معنی «بیان المراد من اللفظ حملاً علی خلاف ظاهره»
- ۳۴- جمله زیر از امام باقر (ع) خطاب به کیست؟
 «إن كنت قد فسرت القرآن من تلقاء نفسك فقد هلكت وأهلكت و إن كنت قد فسرتَه من الرجال فقد هلكت و اهلكت، و يحك انما يعرف القرآن من خوطب به»
 (۱) احمد بن حنبل (۲) ابوحنیفه (۳) مجاهد (۴) قتادة
- ۳۵- جمله «القرآن الف الف و سبعة و عشرون الف حرف» از کیست؟
 (۱) ابن عباس (۲) خلیفه ثانی
 (۳) امام علی (ع) (۴) مسلمة بن مخلد انصاری
- ۳۶- در آیه شریفه ﴿و لو لا فضل الله علیکم و رحمته لاتبعتم الشیطان الا قلیلاً﴾، مستثنی منه چیست؟
 (۱) ضمیر در «لاتبعتم» (۲) ضمیر در «اذاعوا»
 (۳) ضمیر در «ردوه» (۴) ضمیر «کم» در علیکم
- ۳۷- در کدام گزینه «ایجاز جامع» به کار رفته است؟
 (۱) ان الله یأمر بالعدل و الاحسان
 (۲) قل هو الله احد
 (۳) فمن جاءه موعظة من ربه
 (۴) انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم
- ۳۸- استفهام در آیه شریفه ﴿ألیس الله بکاف عبده﴾ به کدام معناست؟
 (۱) الانکار (۲) التوییح (۳) التعجب (۴) التقرير
- ۳۹- کدام گزینه قول صاحب کتاب «البیان» در موضوع نسخ آیه ﴿قل لا اجد فیما اوحی الیّ محرماً علی طاعم یطعمه﴾ نیست؟
 (۱) حصر در این آیه حصر اضافی است.
 (۲) نسخ در جمله خبریه واقع نمی شود.
 (۳) محرّمات در حین نزول آیه همین موارد بوده است.
 (۴) روایات متعدد و اجماع فقها به عدم نسخ آیه دلالت دارد.
- ۴۰- عبارت زیر از کیست؟
 «کل قراءة وافقت العربية و لو بوجه و وافقت احد المصاحف العثمانية و لو باحتمال و صحّ سندها فهي القراءة الصحيحة»
 (۱) ابن الجزری در النشر (۲) ابو شامة در المرشد
 (۳) سیوطی در الاتقان (۴) مکی در التبیان
- ۴۱- ابن کثیر مکی که از قرآء سبعة است، دو راوی داشته است، نام آن دو راوی چیست؟
 (۱) الدوری، السوسی (۲) البزّی، قنبل
 (۳) هشام، ابن ذکوان (۴) خلف بن هشام، خلاد بن خالد

- ۴۲- بیشتر روایات تحریف، از کدام فرد کذاب نقل شده است؟
 (۱) ابوهریره
 (۲) کعب الاحبار
 (۳) سلیم بن قیس هلالی
 (۴) احمد بن محمد سیاری
- ۴۳- برخی در مناسبات آیات گفته‌اند: «إِنَّ الْقُرْآنَ انْمَا وَرَدَ عَلَى طَرِيقَةِ الْعَرَبِ مِنَ الْإِنْتِقَالِ إِلَى غَيْرِ مَلَائِمٍ.» چنین طریقی چه نام دارد؟
 (۱) اقتحام
 (۲) استطراد
 (۳) اقتضاب
 (۴) حسن تخلص
- ۴۴- چه نوع از جناس در آیات ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ وجود دارد؟
 (۱) اللفظی
 (۲) الناقص
 (۳) المذیل
 (۴) المضارع
- ۴۵- نام کتاب سیوطی درباره مجازهای قرآن چیست؟
 (۱) مجاز القرآن
 (۲) الحقیقة و المجاز
 (۳) المجازات النبویة
 (۴) مجاز الفرسان الی مجاز القرآن
- ۴۶- از دیدگاه آیت‌الله خویی آیه شریفه ﴿فَلَا اقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ﴾ به چه امری دلالت دارد؟
 (۱) کرویّت زمین
 (۲) مشارق و مغارب سیارات
 (۳) مشارق و مغارب صیفی و شتایی
 (۴) وجود قاره‌ای دیگر در طرف دیگر زمین
- ۴۷- در آیه شریفه ﴿سَرَابِيلٌ تَقِيكُمُ الْحَرَّ﴾ چه نوع حذفی به کار رفته است؟
 (۱) اختزال
 (۲) احتباك
 (۳) اکتفاء
 (۴) اقتطاع
- ۴۸- در آیه شریفه ﴿قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ حرف «أو» به کدام معنا است؟
 (۱) ابهام مطلب بر شنونده
 (۲) شک از متکلم
 (۳) تخییر
 (۴) اباحه
- ۴۹- آیه شریفه زیر به نفی کدام قسم از اقسام معجزات دلالت دارد؟
 ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾
 (۱) آیه افاده عموم دارد.
 (۲) غیرمعقول
 (۳) اقتراحی
 (۴) ابتدائی
- ۵۰- کتاب «حسن الایجاز» در کدام موضوع نوشته شده است؟
 (۱) اثبات اعجاز قرآن
 (۲) ردّ اعجاز قرآن
 (۳) صنایع بدیعی قرآن
 (۴) «معانی و بیان» قرآن
- ۵۱- از نظر علامه طباطبائی (ره) کدام پاسخ درباره مفهوم «صدق» در آیه مبارکه: ﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ (آل عمران/۱۷) درست است؟
 (۱) صدق رفتاری
 (۲) صدق گفتاری
 (۳) مشتمل بر همه فضاائل مانند «صبر» و «قنوت»
 (۴) صرف انطباق ظاهر و باطن با یکدیگر
- ۵۲- از نظر علامه طباطبائی (ره) با توجه به آیه مبارکه: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ تُخْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَ بِئْسَ الْمِهَادُ﴾ (آل عمران/۱۲) کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) در قرآن «حشر» همه موارد در خصوص بیرون کردن قوم و جماعت از قرارگاهشان به کار می‌رود.
 (۲) در «حشر» بیرون کردن؛ چه به صورت جمعی و چه به صورت فردی مدنظر است.
 (۳) «حشر» بیرون کردن و کوچاندن همراه با زور و اجبار است.
 (۴) «حشر» به معنای مطلق بیرون کردن و کوچاندن است.

- ۵۳- از نظر علامه طباطبائی (ره) با توجه به آیه مبارک: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران / ۲۶) کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) «مُلْك» از آن جهت که مُلک است حتی آن گاه که در دست غیر اهل آن افتاده، مذموم نیست.
 (۲) واژه «مُلْك» از آن جهت که در این آیه مطلق آمده، شامل «مُلْك حقّ» و «مُلْك باطل»، هر دو می شود.
 (۳) «عِزّت» تنها از آن خداست و اگر نزد غیر خدا دیده شود از ناحیه خداست؛ مانند ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ شِقَاقٍ﴾ (ص / ۲)
 (۴) اصل در معنای واژه «خیر» همان انتخاب است و اگر ما چیزی را «خیر» می نامیم، از آن جهت است که آن را با غیر آن مقایسه می کنیم و یکی از آن دو را انتخاب کرده می گوییم این «خیر» است.
- ۵۴- از نظر علامه طباطبائی (ره) کدام پاسخ درباره «الکتاب» در سه بار تکرار آن در آیه مبارک: ﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ الْكِتَابُ﴾ (آل عمران / ۷۸) درست است؟
 (۱) کتاب اول، کتاب نوشته شده آنان است و کتاب دوم و سوم کتاب الهی
 (۲) کتاب اول و دوم، کتاب الهی است و کتاب سوم کتاب نوشته شده آنان
 (۳) کتاب اول، کتاب الهی است؛ کتاب دوم و سوم کتاب نوشته شده آنان
 (۴) کتاب اول و سوم، کتاب نوشته شده آنان است و کتاب دوم کتاب الهی
- ۵۵- «قائل» در آیه مبارک: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ نَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ (آل عمران / ۱۸۱) کیست؟
 (۱) صابئون (۲) مشرکان (۳) نصاری (۴) یهود
- ۵۶- از نظر علامه طباطبائی (ره) در آیه مبارک: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَ مَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ﴾ (آل عمران / ۶۲) کدام نوع از انواع «قصر» به کار رفته است؟
 (۱) قصر قلب (۲) قصر تعیین (۳) قصر افراد (۴) قصر صفت بر موصوف
- ۵۷- با توجه به آیه مبارک: ﴿وَ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ جَهَ النَّهَارِ وَ أَكْفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (آل عمران / ۷۲) کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) مراد از «بالذی انزل» باید وحی خاصی باشد که موافق نظریه اهل کتاب بوده است.
 (۲) «آخره» ظرفی است که به مجاز عقلی در جای مطروف خود به کار رفته است.
 (۳) «وجه النهار» ظرف و متعلق به «آمنوا» است که قبل از آن آمده است.
 (۴) مراد از «وجه النهار» به قرینه مقابله، «اول روز» است.
- ۵۸- از نظر علامه طباطبائی (ره) «کفر» در آیه مبارک: ﴿وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران / ۹۷) از کدام نوع است؟
 (۱) کفر نظری به اصول دین (۲) کفر عملی به فروع دین
 (۳) کفر منافقانه (۴) کفر مشرکانه
- ۵۹- کدام پاسخ از نظر علامه طباطبائی (ره) درست است؟
 (۱) اختصاص تأویل به آیات متشابه
 (۲) عدم اختصاص تأویل به آیات متشابه
 (۳) مترادف تأویل و تفسیر در همه موارد استعمال
 (۴) اختصاص تأویل به بیان مصادیق اتمّ و اکمل
- ۶۰- از نظر آیت الله معرفت در التفسیر و المفسرون فی ثوبه القشيب کدام مورد از انواع تفسیر به مآثور است؟
 (۱) تفسیر عصری (۲) تفسیر ادبی
 (۳) تفسیر قرآن به لغت (۴) تفسیر قرآن به قرآن

- ۶۱- از نظر شیخ طبرسی (ره) مراد از «تَفْشَلَا» در آیه مبارک: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (آل عمران/۱۲۲) چیست؟
- (۱) تنازعا (۲) تقاتلا (۳) تجنبا (۴) تجبنا
- ۶۲- در تبیین علامه طباطبایی (ره) از چگونگی اصطفا حضرت آدم در آیه مبارک: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَ نُوحًا وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ عِزْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران / ۳۳) کدام آیه مورد اشاره قرار نگرفته است؟
- (۱) ﴿وَ عَلَّمَ الْأَسْمَاءَ آدَمَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة/۳۱)
- (۲) ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَ لَا يَشْقَى﴾ (طه/۱۲۳)
- (۳) ﴿وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة/۳۰)
- (۴) ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَ هَدَاهُ﴾ (طه/۱۲۲)
- ۶۳- از نظر علامه طباطبائی (ره) در المیزان، روایت شریف امام صادق (ع) که: «المحكم ما يُعْمَلُ به و المتشابه ما مشتبه علی جاهله» اشاره به چیست؟
- (۱) تشابه امری مطلق است. (۲) امکان علم به متشابه وجود ندارد.
- (۳) امکان علم به متشابه وجود دارد. (۴) امکان علم به متشابهات مطلق وجود دارد.
- ۶۴- از نظر علامه طباطبائی (ره) مقایسه موجود در آیه مبارک: ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ أُخْرَى كَافِرَةً﴾ (آل عمران/۱۳) مقایسه بین کدام دو امر است؟
- (۱) جهاد در راه خدا و جهاد در راه طاغوت (۲) ایمان به خدا و جهاد در راه او؛ و کفر به خدا
- (۳) جهاد در راه خدا و جهاد در راه شیطان (۴) ایمان به خدا و کفر به خدا و ارتکاب گناهان
- ۶۵- از نظر علامه طباطبائی (ره) الف و لام در «الکاذبین» در آیه مبارک: ﴿...ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لُغْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ (آل عمران/۶۱) کدام نوع است و مراد از «الکاذبین» چه کسانی هستند؟
- (۱) الف و لام عهد - دروغ‌گویان نصرانی در واقعه مباهله
- (۲) الف و لام جنس - همه دروغ‌گویان در همه ادوار و امکانه
- (۳) الف و لام استغراق - دروغ‌گویان مشرک در انواع محاجه با پیامبر (ص)
- (۴) الف و لام تلمیح - دروغ‌گویان یهودی در منازعات کلامی با پیامبر (ص)
- ۶۶- قول علامه طباطبائی (ره) درباره واژه «رتانی» در آیه مبارک: ﴿وَ لَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ (آل عمران/۷۹) کدام است؟
- (۱) واژه‌ای عبری و به معنای عالم عامل
- (۲) واژه‌ای عبری و به معنای مفسر و شارح
- (۳) منسوب به «رب» که «ان» در آن، زائده لازمه است.
- (۴) منسوب به «رب» که «ان» برای تفخیم به آن افزوده شده است.
- ۶۷- از نظر علامه طباطبائی (ره) مراد از ممنوعیت «أن یغل» در آیه مبارک: ﴿وَ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَ مَنْ يَغْلُ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آل عمران / ۱۶۱) چیست؟
- (۱) اجتناب پیامبران الهی از به زنجیر کشیدن اسیران (۲) دوری پیامبران الهی از حيله و نیرنگ به صورت مطلق
- (۳) نزاهت پیامبران الهی از خیانت به خدا و مردم (۴) عصمت پیامبران الهی از خطا و اشتباه

- ۶۸- کدام پاسخ از نظر علامه طباطبائی (ره) درباره مفهوم آیه مبارک: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (آل عمران / ۱۵۹) نادرست است؟
- ۱) لزوم و وجوب تبعیت پیامبر اکرم (ص) از نظر مردم در صورت رایزنی و مشورت با آنان
 - ۲) بیان رضایت خداوند متعال از مشورت و رایزنی پیامبر اکرم (ص) با صحابه پیش از جنگ احد
 - ۳) بیان این اوامر در آیه، با هدف امضای سیره عملی پیامبر اکرم (ص) پیش از نزول آن بوده است.
 - ۴) امر در «فاعف عنهم» اگر چه لفظاً به موارد خاصی منحصر نیست؛ اما شامل «حدود شرعی» نمی‌شود.
- ۶۹- از نظر علامه طباطبائی (ره) مراد از «وهن» در آیه مبارک: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران / ۱۳۹) چیست؟
- ۱) سستی عزم و اهتمام در ثبات قدم در امر دین و جنگ
 - ۲) ضعف جسمی در مقابله با مخالفان و دشمنان
 - ۳) عارض شدن اندوه و غم در کارزار با دشمنان
 - ۴) ضعف اخلاقی در امور مرتبط با نفس آماره
- ۷۰- از نظر شیخ طبرسی (ره) در مجمع‌البیان، وجه ذکر «الفاسقون» در مقابل «المؤمنون» در آیه مبارک: ﴿وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (آل عمران / ۱۱۰) کدام است؟
- ۱) بیان صحت ایمان اهل کتاب، مشروط به عدم اتمام حجت شرعی بر آنان در عدم قبول «اسلام»
 - ۲) بیان خروج اهل کتاب از امر به آنان در کتب آسمانی خود درباره اقرار به حقایق نبوت پیامبر خاتم (ص)
 - ۳) بیان قرب مفهومی کفر نظری و کفر عملی در ارتباط با نحوه عملکرد یهود در قبال رسالت پیامبر خاتم (ص)
 - ۴) بیان تن زدن عده‌ای از صحابه و تازه مسلمانان از اوامر الهی و پیامبر اکرم (ص) در لزوم امر به معروف و نهی از منکر
- ۷۱- مؤلفه اصلی مناظره‌ها و اجتماعات امامان شیعه با مخالفان خود کدام مورد است؟
- ۱) نقد رأی و قیاس
 - ۲) استناد به سنت نبوی
 - ۳) اثبات وجود کتاب علی (ع)
 - ۴) اثبات دانش غیبی برای خودشان
- ۷۲- کدام کتاب به گفته شیخ آغابزرگ تهرانی: «دربردارنده روایات الوافی، بحارالانوار و وسائل الشیعه» بوده است؟
- ۱) عوالم العلوم و المعارف و الاحوال
 - ۲) جوامع الکلم فی دعائم الاسلام
 - ۳) الشفا فی اخبار آل المصطفی
 - ۴) جامع المعارف و الاحکام
- ۷۳- موضوع کتاب «التمهید» نگاشته ابن عبدالبر چیست؟
- ۱) بیان اختلاف نسخ و نقل‌های مختلف موطأ مالک
 - ۲) تدوین فقه مذهب مالکی بر پایه موطأ مالک بن انس
 - ۳) دفاع از اصالت روایات و مطالب موطأ مالک از جهت سند و متن
 - ۴) توجیه زیادت‌ها، نقصان‌ها و تقدیم و تأخیرها در روایات مختلف موطأ مالک
- ۷۴- مقصود رشید رضا از تلاش برای اثبات ناسخ بودن احادیث نهی از کتابت چیست؟
- ۱) تردید در اصالت منابع و مصادر اولیه حدیثی
 - ۲) تردید در منبع بودن سنت برای آموزه‌های دینی
 - ۳) اثبات خاص بودن مخاطبان روایات اذن به کتابت
 - ۴) اثبات تلاش پیامبر برای جلوگیری از گسترده شدن دایره تشریح

- ۷۵- در نقلی آمده است: «ابن ابی عمیر با وجود شنیدن روایات بسیار از مشایخ اهل سنت، از نقل آن‌ها خودداری کرده و تنها به نقل روایات شیعه مبادرت کرد»، این اقدام برای دوری از کدام آسیب است؟
 (۱) تعارض (۲) تخلیط (۳) نقل از ضعفاء (۴) تزویر و تدلیس
- ۷۶- علت تحریم روایت از یونس بن عبدالرحمان توسط بزرگان مکتب قم چه بوده است؟
 (۱) نقل روایات وجاده‌ای و مناوله‌ای توسط یونس بن عبدالرحمان
 (۲) عدم اطمینان از نسخه‌های حدیثی منسوب به یونس بن عبدالرحمان
 (۳) مورد وثوق نبودن یونس بن عبدالرحمان بر پایه سخت‌گیری مشایخ قم
 (۴) تضعیف راویان یونس بن عبدالرحمان و اختلافات فقهی مکتب قم و بغداد
- ۷۷- از نظر صبحی صالح مسافرت و ملاقات محدثان باعث چه تحول مهمی در وضعیت برخی از روایات می‌شده است؟
 (۱) تغییر روایات آحاد به روایات متواتر (۲) تغییر روایات ضعیف به روایات صحیح
 (۳) تغییر روایات آحاد به روایات مستفیض (۴) تغییر شهرت منطقه‌ای روایات به شهرت عام و مشترک
- ۷۸- «المزید فی متصل الأسانید» با کدام یک از اقسام دیگر حدیث می‌تواند در پیوند باشد؟
 (۱) مدرج (۲) مضطرب (۳) مقلوب (۴) مصحف
- ۷۹- «حدیث اشتمل علی امر خفی غامض فی متنه او سنده فی نفس الامر، قادح فی اعتباره مع کون ظاهره السلامة بل الصحه»
 تعریف چه نوع حدیثی است؟
 (۱) مضطرب (۲) مدلس (۳) مدرج (۴) معلل
- ۸۰- عبارت‌های «اسند عنه» و «من اصحابنا» در کتب رجال، به ترتیب از چه نوع الفاظی هستند؟
 (۱) مدح - مدح (۲) جرح - مدح (۳) توثیق - مدح (۴) توثیق - توثیق
- ۸۱- «ما كان اتصاف الجميع بالصحة بقول عدل يفيد الظن المعتمد» تعریف چه اصطلاح حدیثی است؟
 (۱) قوی (۲) صحیح ادنی (۳) صحیح اعلی (۴) صحیح اوسط
- ۸۲- کدام گزینه دیدگاه آیت‌الله خویی در خصوص عبارت‌کشی: «اجمعت العصابة علی تصحیح ما یصح عن هولاء» است؟
 (۱) دعوی الاجماع علی حجیة رواية هولاء عن المعصومین (ع) تعبداً
 (۲) ان هولاء لا یروون الا عن ثقة، فیعتمد علی مراسیلهم کمسانیدهم
 (۳) کلامه لا ینظر الی الحکم بصحة ما رووه، حتی اذا کان الروایه مرویة عن ضعیف
 (۴) الحکم بصحة الحدیث المنقول عنهم و نسبته الی اهل البيت (ع) بمجرد صحته عنهم
- ۸۳- کدام گزینه، دیدگاه آیت‌الله خویی درباره اثبات وثاقت راوی با «نص احد اعلام المتأخرین» است؟
 (۱) تثبت به الوثاقه او الحسن مطلقاً
 (۲) لاتثبت به الوثاقه و لالحسن مطلقاً
 (۳) تثبت به الوثاقه بشرط ان یربغ درجة الاستفاضه
 (۴) تثبت به الوثاقه بشرط ان یربغ درجة الاستفاضه و وثاقته معاصراً للمخبر او قریب العصر منه
- ۸۴- کدام یک از استدلال‌های زیر از راه‌های اثبات وثاقت راوی نیست؟
 (۱) وثاقه شخص بروایة نفسه عن الإمام (ع)
 (۲) وثاقه شخص بنص احد اعلام المتقدمین
 (۳) الاجماع علی وثاقه الراوی من قبل الاقدمین
 (۴) نصُ الشیخ منتجب الدین علی وثاقه شخص عن الشیخ

- ۸۵- از دیدگاه آیت‌الله خویی، عبارت کلینی: «الاثار الصحيحة عن الصادقين علیهما السلام» در مقدمه کافی، بر چه مطلبی دلالت دارد؟
- (۱) کان یعتقد بصدور روایات کتابه عن المعصومین (ع) فی غیر المتعارضین، للتصريح علی لزوم الاخذ بالمشهور فی المتعارضین
- (۲) عدم اعتقاده بصدور روایات کتابه عن المعصومین (ع) جزما لاستشهاده بالروایه علی لزوم الاخذ بالمشهور
- (۳) تصریحه بصحة ما یرویه و یدل علی اعتقاده بصدور روایات کتابه عن المعصومین (ع)
- (۴) تصریحه بصحة روایاته جزما علی منهاج المتقدمین
- ۸۶- کدام مورد در مقدمه کتب اربعه ذکر نشده است؟
- (۱) جمیع ما فیہ مستخرج من کتب مشهورة علیها المعول و إليها المرجع
- (۲) إن ما أوردته فی کتابی من الأخبار إنما أخذه من الأصول المعتمد علیها
- (۳) يأخذ منه من یروی علم الدین و العمل بالاثار الصحيحة عن الصادقین (ع)
- (۴) و لم أقصد فی قصد المصنفین فی إیراد جمیع ما رووه، بل قصدت إلى إیراد ما أفتی به و أحکم بصحته
- ۸۷- آیت‌الله خویی در مقدمه معجم رجال الحدیث صحت توثیق همگانی کدام مورد را می‌پذیرد؟
- (۱) مصاحبت با ائمه اطهار (ع)
- (۲) کثرت نقل از معصومان (ع)
- (۳) داشتن وکالت از امام معصوم (ع)
- (۴) وثاقت مشایخ حدیث ابن قولویه
- ۸۸- و لكل من اصحاب الكتب السنة مزية يعرف بها فمن اراد فعليه بصحيح البخارى و من اراد فعليه بصحيح مسلم و من قصد الى فبغيته لدى ابي داود و من كان يعينه فابن ماجه يلبي رغبته
- (۱) قلة التعليقات - التفقه - حصر الاحاديث الاحكام - حسن التبويب
- (۲) قلة التعليقات - حصر احاديث الاحكام - التفقه - حسن التبويب
- (۳) التفقه - قلة التعليقات - حصر احاديث الاحكام - حسن التبويب
- (۴) التفقه - حسن التبويب - قلة التعليقات - حصر احاديث الاحكام
- ۸۹- کدام یک از آثار قرن اول هجری به عقیده صبحی صالح از طریق مسند احمد بن حنبل قابل بازیابی است؟
- (۱) عهدنامه سال اول هجری به عنوان قانون دولت اسلامی مستقر در مدینه
- (۲) صحیفه صحیحه ابی هریره به روایت همام بن منبه
- (۳) صحیفه صادق عبدالله بن عمرو بن عاص
- (۴) مناسک حج جابر بن عبدالله انصاری
- ۹۰- اشکالات احادیث زیر به ترتیب کدام است؟
- «من صام رمضان و اتبعه ستامن شوال» و «رمى ابی یوم الاحزاب علی اکحله» و «اسبغوا الوضوء و یل للاعقاب من النار» و «و رجل تصدق بصدقة اخفاها حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه او يمينه ما تنفق شماله»
- (۱) تصحیف، تحریف، ادراج، اضطراب
- (۲) تحریف، تصحیف، اضطراب، ادراج
- (۳) تصحیف، اضطراب، ادراج، تحریف
- (۴) ادراج، اضطراب، تصحیف، تحریف

